

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่ากับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
2. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับแบบรักสนับสนุนน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
3. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับแบบควบคุมน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
4. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกับแบบถูกลงโทษทางจิตใจมาก โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
5. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับแบบให้เหตุผลน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
6. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับแบบรักสนับสนุนน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
7. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับแบบควบคุมน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
8. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกับแบบถูกลงโทษทางจิตใจมาก โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
9. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับแบบให้เหตุผลน้อย โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
10. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
11. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)

12. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันนับสนุนระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
13. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
14. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือจิตใจระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
15. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง โดยใช้วิธี t-Test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
16. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน โดยใช้วิธี One-Way Anova (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
17. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน โดยใช้วิธี One-Way Anova (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
18. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน โดยใช้วิธี One-Way Anova (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
19. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน โดยใช้วิธี One-Way Anova (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)
20. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน โดยใช้วิธี One-Way Anova (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526)

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของอัตลักษณ์แห่งตน และคะแนนเฉลี่ยของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้ผลดังต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยกับผู้ที่สัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยกับผู้ที่สัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
สัมพันธภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ย	150	3.7070	0.374	7.06*
สัมพันธภาพต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	143	3.4085	0.349	

*t(α .01,df₂₉₁) = 2.592

จากตารางที่ 4 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีอัตลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบรักสนับสนุนน้อย	130	48.2581	7.199	-3.67*
แบบรักสนับสนุนมาก	163	51.3898	7.321	

*t(α .01,df₂₉₁) = 2.592

จากตารางที่ 5 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันนับสนุนมากมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันนสนับสนุนน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบควบคุมน้อย	150	50.0907	7.315	0.21
แบบควบคุมมาก	143	49.9056	7.527	

จากตารางที่ 6 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย

4. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบถูกลงโทษทางกายมาก	139	50.8562	6.985	1.89
แบบถูกลงโทษทางจิตใจมาก	154	49.2278	7.709	

จากตารางที่ 7 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย

5. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลน้อย ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบให้เหตุผลน้อย	134	49.5582	7.325	-0.94
แบบให้เหตุผลมาก	159	50.3729	7.478	

จากตารางที่ 8 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลน้อย

6. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบรักสนับสนุนน้อย	130	3.4633	0.391	-3.90*
แบบรักสนับสนุนมาก	163	3.6394	0.374	

* $t(\alpha .01, df_{291}) = 2.592$

จากตารางที่ 9 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากมีอัตลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบควบคุมน้อย	150	3.5673	0.395	0.27
แบบควบคุมมาก	143	3.5550	0.388	

จากตารางที่ 10 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย

8. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจกับวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจกับวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบถูกลงโทษทางกายมาก	139	3.6014	0.404	1.67
แบบถูกลงโทษทางจิตใจมาก	154	3.5251	0.376	

จากตารางที่ 11 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางกายมากกว่าทางจิตใจมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกลงโทษทางจิตใจมากกว่าทางกาย

9. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับแบบให้เหตุผลน้อย ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลน้อย

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
แบบให้เหตุผลน้อย	134	3.4464	0.377	-4.79*
แบบให้เหตุผลมาก	159	3.6581	0.377	

$$*t(\alpha .01, df_{291}) = 2.592$$

จากตารางที่ 12 แสดงว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากมีอัตลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. การทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	49.7731	8.007	-0.54
หญิง	143	50.2387	6.740	

จากตารางที่ 13 แสดงว่าวัยรุ่นชายมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นหญิง

11. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิงดัง
แสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นชายกับ
วัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	3.6397	0.370	3.58*
หญิง	143	3.4790	0.397	

$$*t(\alpha .01, df_{291}) = 2.592$$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าวัยรุ่นชายมีอัตลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

12. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนระหว่างวัยรุ่น
ชายกับวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
ระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	8.0627	1.445	1.78
หญิง	143	7.7601	1.459	

จากตารางที่ 15 แสดงว่าวัยรุ่นชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนไม่แตก
ต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นหญิง

13. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	6.1907	1.574	-0.11
หญิง	143	6.2105	1.497	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าวัยรุ่นชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นหญิง

14. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือจิตใจระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือจิตใจระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	4.9600	2.291	1.99*
หญิง	143	4.4867	1.762	

* $t(\alpha.05, df_{291}) = 1.967$

จากตารางที่ 17 แสดงว่าวัยรุ่นชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายหรือจิตใจสูงกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15. การทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง

กลุ่มเพศ	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	การทดสอบ (t)
ชาย	150	7.7520	2.338	1.95
หญิง	143	7.2615	1.958	

จากตารางที่ 18 แสดงว่าวัยรุ่นชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากวัยรุ่นหญิง

16. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน (ตั้งแต่เป็นลูกคนเดียวจนถึงมีพี่น้อง 10 คน) ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.7858	9	0.1984	1.3098	>.05
ภายในกลุ่ม	42.8723	283	0.1515		
รวมทั้งหมด	44.6580	292			

$F (\alpha < .05, df_{9, 283}) = 1.80$

จากตารางที่ 19 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

17. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดาประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน (อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้าง เกษตรกร อื่นๆ และถึงแก่กรรม) ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดาประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.4898	6	0.0816	0.5255	>.05
ภายในกลุ่ม	43.6562	281	0.1554		
รวมทั้งหมด	44.1460	287			

$$F (\alpha < .05, df_{6, 281}) = 2.10$$

จากตารางที่ 20 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีบิดาประกอบอาชีพที่แตกต่างกันมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

18. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดาประกอบอาชีพที่ต่างกัน (อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้าง เกษตรกร อื่นๆ และถึงแก่กรรม) ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดาประกอบอาชีพที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.3887	6	0.0648	0.4165	>.05
ภายในกลุ่ม	44.1826	284	0.1556		
รวมทั้งหมด	44.5714	290			

$$F (\alpha < .05, df_{6, 281}) = 2.10$$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีมารดาประกอบอาชีพที่ต่างกันมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

19. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน (0-3,000 บาท 3,001-6,000 บาท 6,001-9,000 บาท 9,001-12,000 บาท 12,001 บาทขึ้นไป และไม่แน่นอน) ดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีบิดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.7034	5	0.1407	0.9188	>.05
ภายในกลุ่ม	42.8670	280	0.1531		
รวมทั้งหมด	43.5703	285			

$F (\alpha < .05, df_s, 280) = 2.21$

จากตารางที่ 22 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีบิดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

20. การทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน (0-3,000 บาท 3,001-6,000 บาท 6,001-9,000 บาท 9,001-12,000 บาท 12,001 บาทขึ้นไป และไม่แน่นอน) ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบความแตกต่างของอัตลักษณ์แห่งตนระหว่างวัยรุ่นที่มีมารดาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.8248	5	0.1650	1.0778	>.05
ภายในกลุ่ม	43.7739	286	0.1531		
รวมทั้งหมด	44.5987	291			

$$F (\alpha < .05, df_5, 286) = 2.21$$

จากตารางที่ 23 แสดงว่าวัยรุ่นที่มีมารดาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีอัตลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ